

ner jeg er klogt af flere forskellige grunde, ikke mindst, fordi jeg tror, at hvis vi skal have en ordentlig EU-debat, er det meget, meget vigtigt, at vi kommer væk fra den der tænkning med, at EU er sådan i en kasse for sig selv. EU skal være en del af den almindelige indenrigspolitik, og derfor er det da fuldstændig hul i hovedet, at man, fordi man måske bliver enig med regeringen omkring EU, så begynder at frede regeringen på andre områder.

Kl. 13.30

Jeg synes, at man skulle betragte EU som et almindeligt politisk anliggende, et almindeligt politisk område, og så sige til regeringen, at fordi man måske har et positivt syn på EU, behøver man ikke være enig om alt. Jeg synes, det var fuldstændig katastrofalt, da Socialdemokraterne på forhånd sagde, at man ville støtte regeringen i alt omkring det udkast til forfatningstraktat, der er kommet, i stedet for at stille politiske krav til regeringen. Jeg synes virkelig, at det ville være en tragedie, hvis folkeafstemningen betyder, at den socialdemokratiske opposition stikker piben ind, fordi man tror, at det kan være et middel til at få et ja hjem. Jeg tror, det virker modsat.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det traktatudkast, der nu ligger til forhandling på regeringskonferencen, har vi jo gjort alt, hvad vi kunne, for at øve indflydelse på undervejs. Vi har jo haft hr. Henrik Dam Kristensen siddende i konventet. Vi har i øvrigt også haft et af vores europaparlamentsmedlemmer siddende som stedfortræder i konventet. Derfor har vi gjort alt, hvad vi kunne, for at øve indflydelse på det. Det skal man jo gøre – sagt til hr. Holger K. Nielsen. Man skal jo gøre det, mens tingene formes i Europa. Vi var ganske godt tilfredse med det, der lå fra konventet, men det er da rigtigt, at der er steder, hvor også vi fra Socialdemokratiets side mener, regeringen skal – sådan som statsministeren sagde i åbningstalen – oppe sig for at sikre varetagelse af danske interesser, og vi er da også glade for, at statsministeren har tilkendegivet under Rommødet her i sidste weekend, at vi arbejder for, at hvert land skal have en kommissær med stemmeret i Kommissionen.

Sådan er det jo, men hr. Holger K. Nielsen ved bedre end nogen anden her i Folketinget efter mange, mange års medlemskab af Europa-udvalget, at det at søge indflydelse her er jo også, ligesom det er i Folketinget, at spille sine kort

rigtigt. Sådan er det dér, hvor der skal træffes beslutninger, og der skal vi selvfølgelig gøre, hvad vi kan. Selv om vi har en regering, som vi indenrigspolitisk er frontalt uenige med, vil vi søge at gøre vores indflydelse gældende på regeringens europapolitik.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Nu har jeg godt nok læst i avisen, at det er sådan, at Socialdemokraterne har uddelt nogle af deres opgaver til andre, og bl.a. opgaverne omkring flygtninge og indvandrere skulle man have udlagt til regeringspartierne, så det er jo lidt specielt og måske ganske udmærket, hvem ved. Men det er alligevel sådan, at hvis man ikke får den, man elsker, så må man jo elske den, som staten finder passende, og det er i hvert fald konsekvensen af 24-års-reglen om tilknytningskravet, som Socialdemokraterne har støttet.

Så vil jeg spørge hr. Frank Jensen, hvorfor Socialdemokraterne mener, at staten skal blande sig i, hvem man skal gifte sig med. Hvorfor mener Socialdemokraterne, at staten skal bestemme, om en 22-årig dansker må gifte sig med en svensker, men ikke må gifte sig med en brasilianser?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det er jo en sag, vi har drøftet meget også her i Folketinget, og det, der har været Socialdemokratiets udgangspunkt hele tiden, var, at vi fik flere og flere meldinger fra de etniske minoriteter her i landet, ikke mindst fra pigerne, om, at vi var nødt til at hjælpe dem med at bryde det kulturmønster, der var med, at der blev arrangeret ægteskaber for dem. Det var POEM, det var mange andre af de etniske minoriteters organisationer, som mente, at her var der altså et behov for, at samfundet påtog sig at hjælpe med til, at man fik brudt den cirkel, det kulturmønster. Og det har været vores tilgang til det.

Jeg vil sige til Kristeligt Folkepartis ordfører, at når det drejer sig om den aftale, vi har lavet med regeringen for ganske nylig, så var det jo en lempelse af tilknytningskravet. Det havde jo ingen aldersgrænse, det var noget, der fortsatte. Her har vi altså fået en grænse ind på 28 år, hvorefter tilknytningskravet ophører, derefter skal man fra myndighedernes side ikke ind at vurdere tilknytningskravet. Det er altså en lempelse. Og det må jo være, fordi de partier, der oprindeligt indførte det her tilknytningskrav,